

leHoVaH JIREH - Partea a treia

Tată, noi încredințăm părtășia de aici pe brațul Tău, părtășia în Cuvânt, pentru că Tu ești Cuvântul. Te rugăm să vorbești inimilor noastre în Numele lui Isus. Amin.

Seara trecută, am vorbit despre Avraam, iar acum ne vom opri tot la el, și anume la capitolul 22 din Geneza, unde scrie că l-a adus ca jertfă pe singurul său fiu; ceea ce este un simbol spre Dumnezeu, care Și-a dat ca Jertfă singurul Fiu.

Aseară am vorbit despre viața lui Avraam, și am rămas la capitolul 15 sau 16, iar în seara aceasta voi încerca să închei, deoarece mâine după amiază vom mai avea doar un mesaj despre vindecarea divină, dacă va fi cu voia Domnului. Fiecare păstor, este invitat împreună cu adunarea lui, ca să stea împreună în rugăciune.

Noi am văzut că Domnul îngăduie uneori să se întâmple anumite lucruri, iar voi să întrebați adesea: „Frate Branham, oare de ce a îngăduit aceasta?” Unul dintre motive este ca să vă încerce credința. Da, El face lucruri ciudate ca să vă încerce credința.

Probabil că și preoții s-au gândit la fel când El a vorbit cu marele preot Caiafa. Dar unde a fost născut Hristos? Într-un grajd, iar noi știm că a fost respins de poporul Său și de denomițiile aceluși timp. Aș vrea să vă dau un mic citat, ca să vedeți cât de ciudat se purta El.

Odată, când era înconjurat de o mulțime de oameni, El a spus: „...dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viață în voi înșivă.” (Ioan 6.53).

Ce credeți că ar fi spus un doctor sau un intelectual despre o asemenea afirmație?

Ce părere ar fi avut despre cuvintele Lui, dacă ar fi aflat că acel Om era un copil nelegitim și un renegat al timpului Său? Cei din timpul Lui au spus: „Omul acesta este un vampir! Vai, cum să mâncăm carne de om și să-i bem sângele? Depărtați-vă cu toții de nebunul acesta!” Dar El nu le-a dat nici o explicație cu privire la aceste cuvinte, pentru că voia să vadă ce fel de credință aveau.

Dacă cred, mie nu-mi pasă ce spun ceilalți. Dacă în seara aceasta m-aș ruga pentru cinci mii de oameni, iar până dimineață ar muri toți, mâine m-aș ruga din nou pentru bolnavi. Vedeți? De ce aceasta? Pentru că nu contează ce spun oamenii, ci doar ce spune Dumnezeu. Și El a spus: *„Cine nu mănâncă trupul Fiului omului și nu bea sângele Lui, nu are viața în sine.”*

Când a spus aceste cuvinte, Isus avea cu Sine șaptezeci de predicatori ordinați și o mare mulțime de oameni. Și ce s-a întâmplat? El s-a gândit că sunt încă prea mulți, așa că a continuat: *„Dar ce ați spune dacă L-ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?”* (Ioan 6.62).

Când au auzit aceste cuvinte, acei predicatori au zis: „Omul acesta se va sui la cer de unde a venit? Păi, noi Îl cunoaștem! O cunoaștem pe mama Lui; am fost la grajdul unde S-a născut și am văzut ce „leagăn” a avut. Cum spune că Se va sui de unde a coborât, când noi știm bine că S-a născut la Betleem? Cum adică a venit de sus? O, asta-i prea de tot!” Și L-au părăsit. El nu le-a explicat nimic, și nici nu trebuia să o facă, pentru că Dumnezeu nu este dator să ne dea explicații. El face numai ceea ce a făgăduit că va face.

Astfel, au mai rămas doar cei doisprezece, dar după ce a vorbit puțin cu ei, i-a privit și le-a zis: *„Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Și totuși unul din voi este un drac.”* (Ioan 6.70). El le-a mai zis: *„Voi nu vreți să vă duceți?”* iar Petru a spus acele cuvinte mari: *„Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții.”*

„La Tine sunt cuvintele vieții.” Și chiar dacă ceilalți L-au părăsit, ei nu au făcut-o pentru că erau hotărâți mai dinainte să primească Viață veșnică. Chiar dacă nu

puteau explica nimic, la fel ca ceilalți, ei au rămas totuși cu El pentru că în inima lor era Ceva. Ei fuseseră în gândurile lui Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, iar acum, acel gând era manifestat în ei. Ei erau legați de Dumnezeu, și desigur, erau făgăduința vie a Lui, de aceea nu era nimic care să-i clinească. Acesta este creștinismul adevărat.

Necazul este că oamenii de astăzi sunt ca ucenicii când au fost prinși de furtună pe mare. Atunci, când orice șansă de salvare era spulberată, ei L-au văzut pe Isus venind pe ape. Corabia era aruncată într-o parte și-n alta de valuri, pânzele erau rupte, iar vâslele fuseseră luate de apă. Disperați, ucenicii se țineau unul de celălalt și au început să țipe, dar atunci L-au văzut pe Isus venind pe ape. Și atunci, în loc să se bucure, ei s-au speriat de El. S-au speriat de singura șansă de salvare; de Singurul lor ajutor. Parcă ar fi un tablou al timpului nostru.

Ei se temeau că este o minciună, pentru că arăta ca un duh. Oh, și același lucru se întâmplă astăzi, dar ce bine ar fi dacă oamenii ar proceda ca ei... Când strigau mai tare, ei au auzit o Voce care le zicea: „*Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!*” (Matei 14.27).

Dacă veți urmări Cuvântul făgăduit pentru această zi, veți auzi și voi aceeași Voce care vă va spune prin Cuvânt: „*Eu sunt Cel care a făgăduit că voi face aceste lucrări în zilele din urmă, de aceea, nu vă temeți! Puneți-vă nădejdea în Mine, Fiul lui Dumnezeu și credeți.*”

Seara trecută, noi l-am lăsat pe Avraam în prezența lui Elohim, care l-a condus spre făgăduință. Și înainte ca să vină fiul făgăduit, am văzut că Avraam a fost vizitat de un Om; de un Bărbat care era îmbrăcat ca un om și vorbea ca un om, iar Avraam l-a numit „Elohim.” Ceilalți doi s-au dus jos în Sodoma, ca să predice acolo, ceea ce se aseamănă cu timpul nostru. Desigur, vă amintiți cu toții unde am rămas cu povestioara.

Noi știm că Isus a prevestit că în timpul acesta va fi la fel ca în zilele Sodomei.

Astăzi, de exemplu, am auzit că a fost încă un cutremur acolo jos. Când am aflat aceasta, m-am gândit: „Ce este aceasta? S-a întâmplat tocmai în Vinerea Mare.”

Voi știți că acum 1900 de ani biserica L-a respins pe Isus Hristos în Vinerea Mare, iar când a făcut aceasta, întreaga lume a fost zguduită de un cutremur puternic.

Acum, în această epocă Laodiceană, ei L-au respins din nou, așa cum spune Biblia că vor face. Ei L-au scos afară prin acest Conciliu Ecumenic al Bisericilor. Cum este posibil ca doi oameni să umble împreună fără să se înțeleagă? Nu este posibil așa ceva.

Dar cu un creștin adevărat nu le va merge. Nu, domnilor. Un creștin născut din nou nu va cădea într-o astfel de capcană, căci va sta departe de ea.

Avraam discuta cu acel Bărbat, care stătea cu spatele spre cortul în care se afla Sara. Cu două zile în urmă, numele lor fuseseră Avram și Sarai, iar acum se numea Avraam și Sara, și El i-a zis lui Avraam, care avea calitatea de preot al casei: „*Unde este nevastă-ta, Sara (Prințesa)?*” „*Uite-o în cort,*” a răspuns el. Și Domnul a continuat: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu așa cum am făgăduit.*”

Ei așteptau de douăzeci și cinci de ani nașterea aceluia copil făgăduit, și a stat neclintit în credința Cuvântului făgăduit al lui Dumnezeu. Mai mult, Avraam s-a întărit în credință, laudându-L pe Dumnezeu, iar El i-a dovedit că Bărbatul cu care stătea de vorbă era Elohim.

În Evrei 4.12 scrie că Cuvântul lui Dumnezeu judecă simțurile și gândurile inimii, și noi știm că Isus putea să privească peste audiență și să spună ce gândeau oamenii. El i-a spus femeii de la fântână câți bărbați avusese; i-a spus lui Natanael cine era și ce gândea, dovedind că El este Mesia, Dumnezeu Emanuel; dovedind că este Cuvântul viu.

La fel s-a întâmplat cu prorocii, care erau considerați dumnezei. Înțelegeți aceasta, nu-i așa?

Isus le-a spus iudeilor din timpul Său:

„Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia, căroră le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, – și Scriptura nu poate fi desființată, –

cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!”

dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.” (Ioan 10.35-37).

El era Cuvântul legitimat de Dumnezeu pentru acea epocă.

Acum, dacă Hristos ar fi venit cu semnul lui Moise, ar fi fost greșit, nu ar fi mers. Nici dacă Moise ar fi venit cu mesajul și cu semnul lui Noe nu ar fi mers, deoarece nu aceea a fost prorocit pentru timpul acela. Însă toate aceste școli teologice, vin cu mesajul pentru epocile întunecoase și nu cu mesajul hotărât pentru timpul acesta. Cuvântul ne-a făgăduit însă că spre seară se va arăta Lumina. Da, El a promis aceasta.

Eu v-am citit din Cuvânt că atunci când va veni El va fi la fel ca în zilele acelea, și aș putea lega aceasta cu orice text din Biblie, ca să vă dovedesc că este adevărat.

Ați observat că făgăduința a fost dată lui Avraam și seminței lui. Întâi a fost sămânța naturală, apoi a venit Sămânța împărătească, adică Hristos. Din prima sămânță, pe cale firească, a venit Isaac, dar Sămânța Împărătească, Hristos, a venit prin supranatural.

Vedeți, noi suntem salvați prin sânge, căci fără vărsare de sânge nu este iertare. Dar observați: Isus nu era nici evreu, nici dintre neamuri, ci conform Scripturii, era Dumnezeu. El nu putea fi nici una, nici cealaltă.

Sexul masculin produce sperma în care se află celula de sânge, iar germele de viață este în acea celulă de sânge.

Acum priviți. Găina poate face un ou, dar dacă nu a fost înșămânțat de cocoș, din acel ou nu va ieși niciodată un pui, chiar dacă oul este clocit de găină. Cu toate acestea, ea face oul, fiindcă oul vine de la femelă. Dar germele de viață este în celula de sânge.

Acesta este motivul pentru care Viața Lui a fost una creată și nu una germinată de vreun om. Mai mult, oul nu era de la Maria, cum cred majoritatea protestanților și catolicii, ci dacă celula de sânge era de la Dumnezeu, atunci și oul era tot de la El, pentru că Maria nu putea produce acel ou înlăuntrul ei. Cred că înțelegeți ce vreau să spun. Ea nu putea face aceasta fără o senzație, așa că amândouă: atât oul, cât și celula de sânge au venit de la Dumnezeu. Amin.

Credeți aceasta și veți avea putere să mergeți mai departe.

Prin urmare, noi nu suntem salvați nici prin sânge evreiesc, nici prin sângele neamurilor, ci noi suntem salvați prin Sângele lui Dumnezeu însuși, care a creat o celulă de sânge.

Dacă pui sub găină un ou nefecundat, acela nu se va cloci niciodată, ci va sta acolo și se va împuți.

Aceasta este problema cu bisericile noastre de astăzi; căci avem doar un cuib plin de ouă putrede. Ei nu au credința lui Avraam, de aceea este timpul să curățăm

cuibul și s-o luăm de la început: să intrăm în contact cu masculul, cu Isus Hristos, care dă fertilitate duhului de viață care este în voi; și care vă dă credință. Curățați cuibul și începeți din nou!

Oh, voi îi bateți pe oameni pe umăr și îi aduceți înăuntru, după care faceți din ei diaconi, măcar că sunt căsătoriți de patru, cinci ori. Încotro se îndreaptă lumea? Îi trimit pe tineri la seminar, unde le injectează un lichid de îmbălsămare, iar apoi vin înapoi.

După ultimul sondaj făcut, 99% din predicatorii protestanți din țară, nu cred cu adevărat în cea de-a doua venire a lui Hristos, iar 87% neagă nașterea Sa din fecioară. Gândiți-vă, cu ce se vor confrunta copiii noștri atunci?

Dumnezeu ne-a restituit credința care a fost dată sfinților.

Priviți. Avraam simbolizează biserica. Ea a urmat aceeași cale ca și el. Dacă am avea la dispoziție o săptămână, sau chiar două, aș putea să vă arăt pas cu pas, că biserica a urmat aceeași cale.

Și observați: chiar înainte de distrugerea Sodomei și Gomorei, a fost dat un ultim semn: Dumnezeu S-a arătat în multe feluri, Lumini și forme și a dat multe semne, dar niciodată nu venise în trup de carne și nici nu vorbise cu glas auzibil, ca un om. Să nu uitați că făgăduința este pe cale să fie împlinită chiar acum. Sodoma va arde, iar ultimul mesaj este în desfășurare.

Mai mult, la biserica denominațională merge un Billy Graham modern, încercând s-o miște. Dar Biserica aleasă nu este în Sodoma, ci ea este chemată afară și separată, deoarece și ea are un mesager.

Observați, grupul lui Avraam a primit mesajul. Care era acela? Dumnezeu vorbind

cu el în simboluri, forme și în tot felul, dar la urmă, El S-a descoperit în trup de carne și i-a spus lui Avraam ce gândea Sara în inima ei, ceea ce a făcut ca Avraam să-L numească „Elohim,” adică „Cel Atotputernic.” Și nu uitați! Imediat după aceea, Sodoma a ars. Gândiți-vă numai.

Este posibil ca biserica să fi primit ultimul semn. Vedeți? Voi ați strigat, ați avut neprihănirea, prin Luther; sfințirea prin Wesley; timpuri mărețe, bucurie, strigăte, vorbire în limbi, tălmăcire, vindecare divină, dar unde ne aflăm?

Dumnezeu vorbește chiar printre noi, auzibil, așa cum a făcut-o cu Avraam. Și problema este că El a făgăduit că va face aceasta, deci nu este ceva inventat de cineva. Este făgăduința Bibliei.

Imediat după ce s-a întâmplat acest lucru cu Avraam, știm că el a mijlocit pentru Lot, spunând: „*Poate că se vor găsi în ea (Sodoma) numai zece oameni buni,*” dar nu s-a găsit nici măcar atâția, pentru că mesagerii trimiși acolo au fost respinși.

Billy Graham spunea: „Mă duc într-un oraș și țin o campanie în urma căreia am treizeci de mii de convertiți pentru Domnul, dar când revin, după șase luni, nu mai găsesc nici treizeci.” Tot acest bărbat spunea: „Pavel mergea într-o cetate și avea un convertit, dar când revenea acolo peste un an, acel convertit aduna lângă el zeci sau chiar sute de alți convertiți. Prin urmare, care este problema?” Problema este că sunteți o grămadă de predicatori leneși, care stați cu picioarele pe birou în loc să mergeți să-i vizitați pe acei oameni.”

Acum, cine sunt eu, un neștiutor, să-l învăț pe acest mare predicator? Totuși, aș vrea să-i pun o întrebare: Billy, care predicatori au luat convertiții lui Pavel? Vedeți? Nici unul, pentru că Pavel a intrat destul de adânc în Scripturi cu acel om. Hristos era în el, Pavel fiind un foc viu în prezența Lui, nu în vreo mișcare intelectuală, în vreo adunare, sau biserică, nici nu a umblat să strângă semnături sau garanții că acel om nu va merge la o altă biserică.

Frate, du-l pe acel om la botezul cu Duhul Sfânt și atunci va fi în clocot și va naște copii. Cum ar putea naște însă, dacă el este steril? Nu poate avea copii decât dacă posedă viața în sine. Acesta este singurul mod de răspândire: prin germele de viață, iar acest Germene de viață este Duhul Sfânt care era în Hristos, iar acum este în credincios.

Cum era posibil ca Sara să aibă un copil, căci împlinise nouăzeci de ani? Poate cineva va zice: „Păi, atunci era altfel!” Dar Biblia ne spune că pântecele ei era mort și că amândoi erau înaintați în vârstă. Cu toate acestea, El le-a făcut o făgăduință, pe care a împlinit-o apoi.

Acum priviți. Imediat după ce Dumnezeu a venit și a vorbit cu Avraam în trup de carne, făcându-Se cunoscut, Sara a primit copilul. Biblia ne spune că trupul lor era ca și mort, dar cu toate acestea, Avraam nu s-a clătinat, ci l-a crezut pe Dumnezeu.

Știți ce a făcut El cu ei? I-a schimbat; i-a transformat în oameni tineri. Eu vă pot dovedi că ei au întinerit. Vă pot dovedi că i-a transformat din bătrâni cum erau, în tineri de douăzeci de ani. O, ce făgăduință minunată! O, eu pot să văd cum în dimineața următoare vizitei, Sara i-a spus soțului ei:

„Avraam, barba ta este acum neagră.” La care el a răspuns:

„Sara, ochii tăi frumoși strălucesc ca întotdeauna, iar obrajii tăi sunt din nou rumeni.” Înainte ca soarele să apună, ea era din nou o femeie tânără, iar el un tânăr bărbat.

Poate ziceți: „Prostii, frate Branham!” O, nu! Ei erau tineri. Aceasta este o minunată făgăduință și un simbol pentru sămânța împărătească a lui Avraam, care va trăi același lucru.

Este aceasta o făgăduință? Da. Noi vom fi schimbați. Ei au fost schimbați în oameni tineri, arătând prin aceasta ce se va întâmpla cu biserica, cu sămânța împărătească.

Voi spuneți: „Este aceasta o făgăduință?”

În 1 Tesaloniceni 4.17 scrie că atunci când trâmbița lui Dumnezeu va suna, noi vom fi transformați într-o clipită, într-o clipeală din ochi vom fi răpiți. (1 Corinteni 15. 51-52).

De ce? Trupul Sarei, trupurile lor, trebuiau schimbate ca să primească fiul. Și noi trebuie să primim un trup diferit de acesta, pentru că vom fi răpiți la cer ca să Îl întâlnim pe Domnul. Exact după Scriptură, vedeți?

Dacă vreodată Îl vom întâlni pe Domnul în văzduh, nu este posibil s-o facem în trupul acesta, pentru că suntem legați de pământ. Dar vom primi un trup (aleluia!) care va merge sus în răpire.

Noi vedem că toate semnele sunt așezate la locul lor, de aceea știm că nu mai este mult. Da, într-una din aceste dimineți va fi o schimbare, însă nu uitați: de ea va avea parte numai sămânța împărătească. Venirea lui Isus va fi atât de tainică încât restul omenirii nu va ști nimic despre ea.

Voi știți probabil, că acolo sus nu vor fi luați prea mulți, căci *„așa cum a fost în zilele lui Noe, când au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt, tot așa va fi și în timpul venirii Fiului omului.”* (1 Petru 3.20b), *căci strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.”* (Matei 7.14).

Voi spuneți: „Acolo vor fi milioane.” Aceia sunt răscumpărații din toate epocile, dar

eu vorbesc despre răpirea care ne stă în față.

Ce se va întâmpla într-una din aceste zile? Ei vor spune: „Păi, noi suntem în perioada necazului cel mare, dar credeam că biserica va fi răpită înainte ca acest necaz să înceapă.” Așa se va întâmpla, căci nu biserica va fi răpită, ci mireasa. Biserica va merge în necaz, dar mireasa nu. Ea este răscumpărată și nu are de ce să mai fie curățată, pentru că este deja curată. Duhul Sfânt a venit la ea și a curățat-o, îndepărtând toată murdăria lumii de la ea. Mireasa crede Cuvântul și devine o parte din El, de aceea nu face nimic fără călăuzirea Duhului Sfânt. Mireasa este cea care iese din biserică, în timp ce biserica este numită și rămășița femeii și este lăsată să meargă în necazul cel mare.

Voi știți că Scripturile din Isaia 40 și Maleahi 3 au vestit mai dinainte venirea lui Ioan Botezătorul, totul împlinindu-se întocmai. Cu toate acestea, chiar și ucenicii au mers la Isus și L-au întrebat:

„Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”, la care Isus le-a răspuns:

„....Ilie a și venit și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.” (Matei 17.10, 12).

Tot așa, s-ar putea ca într-una din aceste zile, să spuneți: „Cum este cu răpirea?” iar ea să fie trecută deja, fără ca voi să știți ceva despre aceasta, căci: *„...doi inși vor fi în pat; unul va fi luat și altul va fi lăsat.” (Luca 17.34).*

Voi știți că zilnic dispar de pe pământ sute de oameni și nu se știe nimic despre aceasta, dar gândiți-vă cât este de trist că oamenii vor merge mai departe la biserică și vor predica, crezând că sunt salvați, când în realitate totul este trecut.

Gândiți-vă că și Noe a intrat în arcă, iar Dumnezeu a închis ușa după el. Totuși,

soarele a răsărit și a apus de șapte ori înainte ca să se întâmple ceva. Oamenii au continuat să predice și să-și bată joc de el, neștiind că pentru ei nu mai era nici o îndurare; nici o salvare. Gândiți-vă la aceasta!

Așa va fi și acum. Predicatorii vor fi niște oameni învățați, iar biserica va merge mai departe, fără să știe însă că nu mai este îndurare pentru ea; fără să știe că a fost tăiată jos de la toate și că nu mai are nimic; pentru că răpirea a avut deja loc.

Și Biblia spune că *„Cine este întinat, să se întineze mai departe.”* (Apocalipsa 22.11).

Gândiți-vă la acest lucru în seara aceasta, prieteni, și priviți la ceea ce se întâmplă, căci în lumea aceasta nu mai există nici un lucru care să vă mângâie, afară de Cuvântul lui Dumnezeu. Nicăieri nu există nici o altă nădejde. Suntem mâncați până la măduvă. Căci comunismul a mâncat totul, iar Biblia spune că așa trebuie să fie. Nimic nu-l va putea opri, așa că fiți gata pentru răpire. Acesta să fie singurul lucru care să vă preocupe.

În 1 Tesaloniceni 4.17 ni se spune că vom fi schimbați la fel ca Avraam și Sara; că vom primi un alt trup. Bătrânul trup al lui Avraam a trebuit schimbat, și la fel trebuie schimbat și trupul nostru, pentru a se putea împlini făgăduința.

Poate ziceți: „Aceste trupuri bătrâne?”

Cu câțva timp în urmă, am vorbit la Kiwanis, iar când am terminat, a venit la mine un doctor și mi-a spus: „Frate Branham, eu nu pot crede ceva până nu mi se dovedește științific. Mă refer la nașterea din fecioară și la existența lui Dumnezeu.”

„Ei bine, aceasta înseamnă că tu nu vei crede niciodată, deoarece Dumnezeu nu poate fi dovedit științific, ci trebuie să-L crezi pur și simplu.” I-am răspuns eu.

„Eu nu pot crede nimic dacă nu este dovedit științific.”

„Ești căsătorit?” l-am întrebat eu.

„Da, domnule.”

„Și îți iubești soția?”

„Sigur că da,” a răspuns el.

„Dovedește-mi științific dragostea pe care o ai pentru ea, căci vreau să cumpăr și eu din ea, dacă-mi spui unde este de vânzare.” Vedeți, acesta este un lucru simplu.

Și am continuat: „Aș vrea să te întreb ceva. Este adevărat că noi suntem făcuți din țărâna pământului?”

„Da, domnule.”

„Noi primim viață doar dacă mâncăm hrana care vine din pământ, căci altfel murim.” Acesta este adevărul. Voi puteți trăi numai dacă ceva moare. Numai așa puteți trăi fizic, căci altfel muriți.

Oare nu din același motiv puteți trăi și veșnic, prietenii mei? Doar pentru că Cineva a murit pentru voi. Da, Hristos a murit și a înviat din nou, dovedindu-și divinitatea.

Și i-am spus doctorului: „Deci de fiecare dată când mănânc mâncare, ea intră în

trupul meu și produce celule de sânge, este adevărat?” „Da, așa este.”

„Aceasta înseamnă că de fiecare dată când mănânc, îmi reînnoiesc viața.”

„Da. Se înnoiesc celulele de sânge.”

„Atunci aș vrea să te întreb ceva. Când aveam șaisprezece ani, mâncam porumb, fasole, cartofi și carne, la fel ca și acum, și de fiecare dată când mâncam deveneam mai mare și mai puternic.” Noi știm că orice ființa umană, indiferent cât mănâncă de mult sau de bine, îmbătrânește și devine tot mai slabă, după o anumită vârstă. Atunci cum se explică faptul că deși mănânc aceeași mâncare, care conform dovezilor științifice îmi reînnoiește viața, înnoindu-mi celulele de sânge, după douăzeci și ceva de ani, indiferent cât mănânc de mult sau de bine, mă duc în jos și devin tot mai bătrân? În loc să mă umplu de celule noi, mă duc în jos. Vedeți? Dar într-o zi va fi o întâlnire și o schimbare, căci Dumnezeu v-a făcut o „fotografie” la douăzeci de ani, iar dacă nu intervine nimic...

Este exact ca în cazul acestui băiat invalid care stă aici; sau la fel ca în cazul unui fir de porumb care începe să crească, iar la un moment dat se pune ceva peste el și-l face să crească strâmb. Dacă ați putea îndepărta acel lucru care-l face să crească strâmb, el ar crește drept. Asta-i tot.

Observați. Dacă nu se interpune nimic, ele sunt niște tinere cumsecade, iar ei sunt niște tineri cumsecade; atunci tu și soțul tău sunteți la fel ca Adam și Eva la început.

Dar Dumnezeu a spus: „Iată-i! Moarte, du-te și ia-i, însă n-o face până nu-i chem Eu mai întâi.” Ce este aceasta? O umbră, un negativ.

O, Doamne! Ce i-a făcut El Sarei? I-a șters bătrânețea, care este un semn al morții.

Dar în cer nu va mai fi un asemenea semn. Acolo, toate amintirile despre moarte vor fi șterse, iar bătrânețea nu va mai exista. Acolo vom fi cu toții tineri.

Deci Dumnezeu i-a pus pe Avraam și pe Sara înapoi, la vârsta tinereții. Totuși, pentru că eu simt necredința, am să vă aduc încă o dovadă a acestui lucru.

Priviți harta și vedeți unde se aflau ei când li s-a arătat Dumnezeu lângă Sodoma. Imediat după aceea a urmat o călătorie lungă de aproape trei sute de mile, până în Gherar. Este cam mare o asemenea distanță pentru doi oameni bătrâni, nu-i așa?

Dar problema este că atunci când au ajuns acolo, l-au întâlnit pe Abimelec, un împărat care-și căuta o mireasă. Și deși era înconjurat de acele filistence frumoase, când a văzut-o pe Sara s-a îndrăgostit de ea. Este adevărat? Mai mult, a vrut s-o ia de nevastă. Ha!

O, frate, Biblia este o scrisoare de dragoste, iar tu trebuie să știi să citești printre rânduri ca să poți înțelege ce vrea să spună. De altfel, Dumnezeu a spus că a ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-a descoperit pruncilor.

Când sunt plecat în misiune, soția îmi trimite scrisori. Noi ne iubim mult, iar dacă ea îmi scrie: „Dragă Billy, toată ziua am lucrat și abia acum am pus copiii în pat...” eu înțeleg perfect ce vrea să-mi spună, căci citesc printre rânduri.

Așa este și cu Dumnezeu. Noi nu încercăm să studiem un punct de vedere dintr-un ziar, nici un punct de vedere teologic, ci suntem îndrăgostiți de El. Pleacă-te și primește-L în inima ta, căci dragostea lui Dumnezeu este vărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, apoi du-te și citește Biblia, căci atunci vei putea citi și tu printre rânduri. Da, atunci vei ști ce spune El, căci Dumnezeu nu a spus niciodată ceva printr-un singur Cuvânt. Și Isus l-a mulțumit Tatălui pentru că a ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți.

Acum, nimeni nu poate înțelege scrisorile soției mele, așa cum le înțeleg eu, pentru că noi ne iubim foarte mult, iar ea îmi scrie printre rânduri. Vedeți? Așa vă scrie Dumnezeu: „printre rânduri,” iar voi puteți citi totul.

Și iat-o pe Sara mergând în Gherar, între acele filistene frumoase, ea, care era o bunică. Abimelec era un împărat chipeș și își căuta o mireasă. El a privit în jur, printre acele fete frumoase și a văzut-o pe bătrâna Sara care venea tremurând. O, și când a văzut-o, împăratul a spus: „Ea este. Pe ea am așteptat-o.” Mai mult, înainte ca să intre în Gherar, Avraam îi spusese Sarei: *„Când vom ajunge acolo, să spui că sunt fratele tău, căci altfel, eu voi fi omorât, iar pe tine te vor lua.”*

Vedeți? Voi nu puteți avea două neveste în același timp. Nici ea nu putea avea doi soți în același timp. Într-una din aceste zile, voi predica despre subiectul acesta.

Deci Abimelec a vrut s-o ia de nevastă. Gândiți-vă numai. Vedeți că Dumnezeu i-a schimbat pe Avraam și pe Sara? Sigur, El trebuia să facă aceasta.

Biblia este scrisoarea de dragoste pe care ne-a scris-o Dumnezeu. El a ascuns-o de ochii înțelepților și a descoperit-o pruncilor. El ascunde venirea Sa, așa cum L-a ascuns și pe Isus de farisei, de acei mari învățați în Scripturi. Indiferent cât de învățați au fost, ei nu L-au putut recunoaște pentru că le era ascuns. Așa spune Biblia.

Dar știți că Biblia spune la fel și despre învățații de astăzi? El le va rămâne ascuns. Ei vor fi *„vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu.”*

Voi spuneți: „Aceștia sunt comuniștii”. Nu, nu! *„Având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”* (2 Timotei 3.2-5). Vedeți? Aceștia sunt cei care *„se vârbă prin case și momesc pe femeile ușurate....”* (v.6).

Deci Abimelec a venit și a zis: „Pe aceasta am așteptat-o în tot acest timp.” Probabil că Sara avea fetele cu ea, iar ele au aranjat-o, astfel încât arăta ca o regină.

Acum aș vrea să observați harul lui Dumnezeu față de prorocul Său. Abimelec se gândea desigur: „Mâine o voi lua de nevastă pe această frumoasă evreică. Acum ea se află în odaia ei, iar însoțitoarele pe care le are, o piaptână și o parfumează.”

În situația aceasta, Avraam s-a purtat ca un laș, spunând că Sara nu este soția sa.

Iată însă că în noaptea premergătoare nunții, Dumnezeu i s-a arătat lui Abimelec în vis și i-a zis: „Iată, ai să mori, din pricina femeii pe care ai luat-o, căci este nevasta unui bărbat.”

Abimelec, care nu se apropiase de ea, a răspuns: „Doamne, vei omorî Tu oare chiar și un neam nevinovat? Nu mi-a spus el că este soru-sa? Și n-a zis ea însăși că el este fratele ei? Eu am lucrat cu inimă curată și cu mâini nevinovate.”

Dumnezeu i-a zis în vis: „Știu că ai lucrat cu inimă curată, de aceea te-am ferit să păcătuiești împotriva Mea. Iată de ce n-am îngăduit să te atingi de ea.

Acum, dă omului nevasta înapoi; căci el este un proroc, se va ruga pentru tine și vei trăi.” (Geneza 20.3-7).

Uitați-vă ce har a avut Domnul pentru prorocul Său, chiar dacă acesta procedase greșit.

Și Domnul i-a mai spus lui Abimelec: „Dar dacă n-o dai înapoi, să știi că vei muri negreșit, și tot ce-i al tău.” (v.7).

Gândiți-vă la aceasta. Abimelec era un om bun cu teamă de Dumnezeu, dar vedeți ce face harul Domnului?

Prorocul a fost gata să-și dea nevasta altui bărbat, chiar dacă avea făgăduința că va avea un copil prin ea, însă harul lui Dumnezeu a stat pe acel Cuvânt. Astfel, el a primit-o pe Sara înapoi, iar Isaac a putut veni în scenă; deci făgăduința a putut fi împlinită. Apoi, când Isaac avea cam doisprezece ani, Dumnezeu l-a încercat de două ori pe slujitorul Său.

Vedeți? După ce l-a încercat timp de douăzeci și cinci de ani, când în sfârșit a primit fiul făgăduit, Dumnezeu l-a supus unei încercări duble, spunându-i:

„Avraame, ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria, și adu-l ca ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune.” (Geneza 22.2). Când a auzit aceste cuvinte, Avraam nu a refuzat să se supună, ci *„s-a sculat dis de dimineață, a pus șaua pe măgar, și a luat cu el două slugi și pe fiul său Isaac. A tăiat lemne pentru arderea de tot, și a pornit spre locul, pe care i-l spusese Dumnezeu.*

A treia zi, Avraam a ridicat ochii și a văzut locul de departe.

Și Avraam a zis slugilor sale: „Rămâneți aici cu măgarul; eu și băiatul ne vom duce până acolo să ne închinăm, și apoi ne vom întoarce la voi.” (v. 3-5).

Îmi place ceea ce a spus Avraam: *„Rămâneți aici cu măgarul; eu și băiatul ne vom duce până acolo să ne închinăm, și apoi ne vom întoarce la voi.”*

De ce a vorbit Avraam așa? Ce spune Biblia despre aceasta? El l-a crezut pe Dumnezeu care înviază morții și *„care cheamă lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi.”* (Romani 4.17b). Cum o va face El? Eu nu știu.

Poți să te gândești și tu ca Avraam, soră cu acel copilăș în brațe, sau tu, mama care stă în scaunul cu rotile? Eu nu știu cum o va face, dar știu că într-o zi așa va fi, pentru că a făgăduit că o va face nu doar pentru tine, ci și pentru ceilalți care vor crede.

Și Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot și le-a pus în spatele micuțului Isaac. Acesta este un tablou spre Hristos, care Și-a purtat singur crucea.

Când au ajuns în vârful muntelui, Isaac a devenit bănuitor și a spus: *„Tată, iată focul și lemnele, dar unde este mielul pentru arderea de tot?”* (v.7). Ascultați cu atenție cuvintele care au ieșit pe buzele lui Avraam: *„Fiule, Dumnezeu însuși va purta de grijă de mielul pentru arderea de tot.”* (v.8).

Aceea înseamnă IeHoVaH-Jireh: Domnul care a dat un miel.

Apoi, Avraam i-a legat mâinile și l-a pus pe altar. Îmi imaginez ce a simțit el când după douăzeci și cinci de ani de așteptare, de ocară și de batjocură, Dumnezeu îi cerea acum să distrugă mărturia pe care i-o dăduse chiar El. Da, iată că Dumnezeu îi spunea acum: *„Nimicește chiar mărturia care îți dădea nădejdea că Cuvântul Meu S-a împlinit cu tine. Eu sunt Cel care ți-am dat băiatul. El are deja doisprezece ani, dar acum, du-te și jertfește-l, pentru că Eu voi face din tine tatăl multor neamuri.”*

Prin aceasta, Dumnezeu ne arată că indiferent ce spune cineva, chiar dacă totul pare contrar Cuvântului, sămânța adevărată a lui Avraam rămâne credincioasă făgăduinței Lui.

Deci, Avraam și-a luat fiul și l-a pus pe altar. Vă imaginați ce simțea acel tată? I-a dezgolit gâtul ca să-l poată înjunghia și s-a pregătit să facă ceea ce-i ceruse Dumnezeu, gândindu-se: *„El este Cel ce poate învia și morții, așa că-l voi primi înapoi ca pe unul înviat din morți.”* Apoi el a ridicat mâna ca să-l lovească, dar în

clipa aceea Duhul Sfânt l-a oprit strigând: „Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci acum știu că te temi de Dumnezeu întrucât nu ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.” (Geneza 22.12).

Avraam și-a ridicat ochii, și a văzut înapoia lui un berbec, încurcat cu coarnele într-un tufiș. Aici aș avea o întrebare: de unde a apărut acel berbec? Ei se aflau la trei zile depărtare de cea mai apropiată așezare umană; erau în pustie, acolo unde leii, șacalii și câinii sălbatici ar fi putut sfâșia imediat acel berbec. Totuși el era chiar pe vârful muntelui, acolo unde nu se găsea nici apă.

Vedeți? Când Dumnezeu a avut nevoie de un berbec, el era acolo. Și nu era o vedenie, căci Avraam l-a luat, l-a înjunghiat și sângele a curs din el pe altar. Dumnezeu l-a adus la existență într-un minut, iar Avraam l-a scos din existență în minutul următor. Vedeți? Acesta era IeHoVaH-Jire, adică Domnul care Se îngrijește de jertfa pentru arderea de tot.

El a adus la existență acel berbec, așa cum a adus la existență trupul în care l-a arătat lui Avraam. Elohim avea nevoie de un trup în care să coboare pe pământ, așa că a adunat niște lumină cosmică, calciu, petrol, și apoi a pășit în el. Vedeți? El este Dumnezeu și la fel vă va face și vouă.

Când nu veți fi mai mult decât o lingură de cenușă în pământ, El va vorbi, iar tu vei fi acolo. El te va chema pe nume, iar tu îi vei răspunde, dacă ești sămânța lui Avraam.

Vă amintiți ce a cerut El atunci când a confirmat legământul făcut cu Avraam? El i-a cerut lui Avraam să ia o juncană, o capră și un berbec, pe care le-a despiciat în două. Dar ultimul a fost berbecul, pentru că El este Cuvântul, este acel Berbec, nu o „ea”. Mai întâi au fost jertfite juncana și capra, dar apoi a fost luat un berbec. El a fost ultimul. Nu o ea, nu o organizație, nu o biserică, ci el, berbecul. Amin.

Acesta-i motivul pentru care El S-a născut în aprilie, nu în decembrie, cum pretinde Biserica Romano Catolică. Dacă veți studia Istoria Bisericii, veți vedea că în decembrie era ziua de naștere a zeului soare, iar ei au pus ziua de naștere a Fiului lui Dumnezeu în aceeași zi cu ziua zeului soare, amestecând creștinismul cu păgânismul.

Adevărul este că El nu Se putea naște în 25 decembrie, deoarece la acea dată în munții Iudeii este plin de zăpadă, ceea ce înseamnă că păstorii nu puteau fi cu oile pe câmp; ci s-a născut la vremea când se nasc toții miei, adică primăvara. El trebuia să se nască sub zodia Berbecului, pentru că era un Berbec, iar Berbecul este în aprilie. Exact. El era Berbecul sau Mielul lui Dumnezeu, de aceea a fost acolo sus pe munte și a luat locul lui Isaac. Puteți vedea aceasta?

Acolo ne-a fost arătat clar că sămânța împărătească a miresei nu va fi chemată să se jertfească, ci Cel ce urma să Se jertfească era Cuvântul manifestat, Berbecul, Mielul lui Dumnezeu. Și El a numit mireasa, nu după numele unei biserici, ci după Numele Său. Căci Domnul Își ia dintre neamuri un popor care va purta Numele Său, nu al unei organizații.

O, Doamne, atunci de ce vă temeți? Un neam ales care va purta Numele Lui, al Berbecului, nu al ei, al bisericii, căci Jertfa a fost adusă de un „El”, nu de o „ea”. Aleluia!

Sămânța împărătească va vedea aceasta.

Nu vedeți cum Maleahi 4 se împlinește, restituind credința originală? Nu vedeți cum aduce înapoi Cuvântul lui Dumnezeu? Desigur, voi puteți vedea aceasta, de aceea nu este nevoie s-o spun mai clar.

Lăsați denomiinațiunile în pace și întoarceți-vă la acest Cuvânt, căci semnul timpului din urmă este că El îi va aduce pe oameni înapoi la credința originală.

Maleahi 4 spune chiar acest lucru, deci înapoi la Cuvânt. Și Cuvântul era El, nu o „ea”. El. Amin. De aceea noi purtăm Numele Domnului Isus Hristos.

Priviți făgăduința Lui din Ioan 14.12, unde ni se spune: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”* Priviți de asemenea, la Luca 17, unde ni se spune că lumea se va comporta la fel ca cei din Sodoma, și că Dumnezeu va veni jos, manifestat într-un trup de carne; descoperind tainele ascunse ale inimii. Isus a spus că acest lucru se va întâmpla în zilele când Se va descoperi Fiul omului, adică la sfârșitul timpului.

Vedeți, aceasta dovedește că noi nu trebuie să ne întoarcem la o biserică, cum auzim spunându-se mereu: *„Alăturați-vă aici, alăturați-vă dincolo!”* ci trebuie să venim la El.

Aceasta a primit sămânța lui Avraam când s-a adus jertfa, în loc de sămânța firească, una duhovnicească. Amin.

O, dacă ați putea vedea! Duhul și trupul unite într-unul.

Priviți. În Matei 3 vedem că trupul, Fiul lui Dumnezeu născut din fecioară, vine la Ioan Botezătorul, care stătea în apă. De ce? Pentru că conform Bibliei Cuvântul lui Dumnezeu vine întotdeauna la proroci, iar Ioan era un proroc. Israelul nu mai avusese de patru sute de ani un proroc, dar iată că acum era unul care proceea că va veni Mesia. El a venit din pustie și spunea că i s-a dat un semn după care Îl va recunoaște.

„El este printre noi deja”, spunea Ioan, *„iar eu nu sunt vrednic să-l dezleg încălțăminte. Într-una din aceste zile El Se va face cunoscut, iar când se va întâmpla aceasta, eu voi scădea iar El va crește.”*

Apoi, când a văzut semnul, Ioan a spus: *„Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică*

păcatul lumii.” (Ioan 1.29).

Bătrânul predicator baptist, doctor Davis, care m-a botezat în Biserica Baptistă, a discutat o dată cu mine despre acest subiect și a spus: „Billy, tu știi ce s-a întâmplat?”

„Nu, nu știu, doctore”, am răspuns eu.

„Am să-ți spun eu. Ioan nu fusese botezat, așa că mai întâi l-a botezat el pe Isus, iar după aceea l-a botezat Isus pe el.” „Eu nu am auzit niciodată așa ceva”, am răspuns eu.

După această discuție, eu am continuat să mă rog pentru că voiam să știu adevărul, iar într-o noapte am primit o vedenie.

Isus nu l-a botezat niciodată pe Ioan, dar priviți: El i-a spus lui Isus: *„Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”* la care Isus i-a răspuns: *„Lasă-Mă acum, căci se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.”* (Matei 3.14-15).

Priviți-i pe cei mai importanți oameni de pe pământ. Acolo era Dumnezeu și prorocul Său. Și Cuvântul a venit la proroc. Dacă Cuvântul este în trup, El va merge la proroc, pentru că așa spune Biblia.

El era Cuvântul. *„La început era Cuvântul....Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi”*, iar noi vedem că aici, în Matei 3, Cuvântul a venit la proroc, chiar acolo în apă, ca să îplinească și să adeverească proorocia Lui. Amin.

Când l-a văzut, Ioan s-a smerit înaintea Lui, spunând: *„Eu am trebuință să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?”* (v.14) dar Isus i-a răspuns: *„Lasă-Mă acum, căci*

așa se cade, să împlinim tot ce trebuie împlinit, să împlinim toată neprihănirea." (v.15).

Vedeți? Fiind proroc, Ioan a cunoscut acel Cuvânt, pentru că Cuvântul a venit la el și el a știut că Acela era Jertfa, iar după Lege, Jertfa trebuia spălată mai întâi. Amin. Apoi L-a botezat, iar după ce a făcut aceasta, a văzut Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste Isus, în timp ce în cer s-a auzit un Glas care zicea: „*Acesta este Fiul Meu în care Îmi găsesc plăcerea.*” (Matei 3.16-17). Dumnezeu și omul devenind una.

La început, Adam și Eva au fost una, dar când au fost separați, ea a căzut, pentru că nu a ascultat de Cuvânt. La fel a căzut Biserica din fiecare epocă, pentru că a interpretat greșit Cuvântul, primind tălmăcirea Satanei, așa cum a făcut și Eva când șarpele i-a spus: „*Hotărât că nu veți muri, dar Dumnezeu știe că...*” (Geneza 3.4).

Dacă Dumnezeu a spus așa, așa va fi, și prin urmare nu mai există nici un „dar”.

Tu trebuie să fii născut din nou; trebuie să primești Duhul Sfânt căci altfel vei pieri.

Iată-L aici pe Dumnezeu și pe Isus devenind una. Ei erau uniți, așa cum a fost Adam și Eva la început, când erau același duh, iar numele lor era Adam. Vedeți? Amândoi erau împreună, iar când au fost separați, au fost supuși testului încercării. Și ce s-a întâmplat? Eva a căzut pentru că nu a ascultat de Cuvânt, iar Adam a mers afară după ea, ca s-o răscumpere, însă nu a putut face aceasta, deoarece nu era vrednic s-o răscumpere.

Apoi a venit al doilea Adam, ca să răscumpere biserica. Și așa cum Adam și Eva trebuiau să fie în același duh, Hristos și Biserica Sa trebuie să fie în același Duh; în aceeași slujbă, căci este scris: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” (Ioan 14.12). Înțelegeți ce vreau să spun?

Ei trebuie să fie uniți împreună. Carnea și sângele și Dumnezeu, trebuie să fie împreună; trebuie să fie un singur Duh.

Problema este că Hristos și biserica nu sunt un singur Duh. Cum este posibil ca biserica să nege creația? Cum poate nega lucrările pe care le-a promis Hristos că le va face? Cum este posibil să le negăm, iar apoi să spunem că suntem ai lui Hristos?

El a spus: *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.”* (Ioan 15.7), căci: *„Eu sunt Viața, iar voi sunteți mlădițele.”* iar viața din viță merge în mlădițe, ca ele să dea roadă, căci mlădițele sunt purtătoarele roadelor. De aceea, *„orice mlădiță care n-aduce roadă, este tăiată jos.”*

Aceasta se întâmplă cu denominațiunile când lasă înăuntru o mică grupare de „rickys” cu ideile lor „moderne” care transformă totul într-un Babilon. Acesta este motivul pentru care organizațiile au căzut întotdeauna, iar după ce au căzut, nu s-au mai ridicat niciodată ...

...Acum observați. Ei trebuiau să devină una, iar Isus a spus că Viața care este în El, va fi și în Biserica Sa. Acest lucru este făgăduit chiar pentru timpul acesta, când lumea este exact în starea în care a fost Sodoma. Acum va fi manifestată Viața care era în Hristos. Puteți vedea aceasta, frate și soră?

La ce bun să vă alăturați bisericii dacă nu-L aveți pe Hristos în viața voastră; dacă El nu Se identifică cu viața voastră?

Vedeți? Cuvântul spune că *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred...”* Prin urmare, cum puteți pretinde că sunteți ai lui Hristos, dacă nu sunteți urmași de aceste lucruri?

Nu demult, am vorbit cu o femeie care era în spital și am întrebat-o: „Ești creștină?” și ea mi-a răspuns: „Aprind o lumânare în fiecare seară.” Vedeți? Ei cred că aceste lucruri au de-a face cu creștinismul.

Acolo se afla o altă doamnă bolnavă și fiul ei. Când am intrat în salon, i-am spus: „Doamnă, eu știu cine ești. Numele tău este doamna Oliver.”

„Așa este frate Branham,” a răspuns ea, după care a continuat: „Sunt foarte bolnavă, iar medicul nu poate găsi problema pe care o am. Vrei să te rogi pentru mine, căci acesta este de fapt motivul pentru care te-am chemat.”

„Desigur, soră Oliver. Dacă vrei să ne plecăm puțin....”

„Stai puțin. Te rog să tragi perdeaua.”

„În ordine, soră. Acum mă voi ruga, dar ești creștină?”

„Noi suntem metodiști,” a răspuns ea.

„Păi, nu aceasta te-am întrebat. Eu vreau să știu dacă ești creștină.” „Trage perdeaua aceea,” a spus ea. Vedeți? Acesta este întunericul necunoștinței și diferențelor denominaționale care îi taie pe oameni de la binecuvântările lui Dumnezeu. Acestea există în toate denominațiunile, de aceea, frate, nu te duce la o denominațiune, ci alege-L pe El. Nu lua numele ei, ci ia Numele Lui.

El a spus: *„Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.”* (Luca 12.32). Cum o va face? El este încă același IeHoVaH-Jire, Dumnezeu care Se poate îngriji de Biserică; Cel care este în stare să facă din aceste pietre copii ai lui Avraam. Desigur, căci El este IeHoVaH-Jire.

Poate ziceți: „Și va merge? Crezi că vei reuși?” Eu nu pot, dar El da. Eu nu sunt răspunzător pentru ceea ce face El, ci însărcinarea mea este să predic. Apoi, El vine și confirmă că acesta este Adevărul. Dacă eu stau pe Adevăr, atunci El va sta de partea mea. Domnul a dovedit acest lucru și-L va mai dovedi.

Voi spuneți: „Este un întuneric îngrozitor.” Da, știu că este îngrozitor de întuneric, iar ecleziaștii merg cu toții în această mare organizație, la măcelărie.

Acest lucru îmi amintește de o povestioară. Jos, în Carlsbad, New Mexico, există grote pe care dacă vrei să le vizitezi, trebuie să cobori la o adâncime de o milă. Mie nu mi-a plăcut niciodată să merg acolo, pentru că eram ca niște cârtițe. Când am coborât în ele, o, era atât de întuneric! Împreună cu noi, era și o fetiță și un băiețel, care stăteau chiar lângă ghid. Erau becuri peste tot, dar la un moment dat, ghidul a apăsat întrerupătorul. O, Doamne! Noi vorbim despre întuneric, dar la adâncimea de o milă în pământ, este atât de întuneric încât nu vezi absolut nimic. Când s-a stins lumina, fetița a început să strige cât putea de tare, dar băiețelul, care stătea lângă ea, i-a zis: „Oh, surioară!”

„Ce vrei?” I-a întrebat ea.

„Nu te speria”, i-a răspuns el, „căci aici este un om mare care poate aprinde lumina.”

Vedeți? Este un Om care poate aprinde Lumina, iar Acesta este IeHoVaH-Jire. Și printre noi Se află în seara aceasta un Om care poate aprinde Lumina, iar Acesta este Duhul Sfânt. El este Cuvântul; este Omul care poate aprinde Lumina. Eu nu știu cum o va face, nu-i treaba mea să știu acest lucru, dar El știe cum să sucească întrerupătorul, căci a făcut o promisiune.

Când Avraam avea cuțitul pregătit să străpungă gâtul fiului său, El a aprins Lumina. Da, și El o poate aprinde și în seara aceasta, de aceea, haideți să ne

plecăm capetele pentru un moment. Dumnezeu să ne ajute și să aprindă Lumina Sa în inima noastră.

Prieteni, în săptămâna aceasta L-ați văzut pe marele Duh Sfânt printre noi, dar lăsați ca în seara aceasta, micuța Lui Lumină să se aprindă și în inima noastră. Nu ratați această șansă, frate și soră.

Eu cred că acest subiect despre Avraam, a dovedit din Geneza până la Apocalipsa, în ce timp ne aflăm. Hristos este respins din nou de națiunea și de generația noastră.

În diferite locuri au loc cutremure; lumea este în starea Sodomei și a Gomorei; bisericile se unesc formând chipul fiarei, iar voi știți că toate aceste lucruri se întâmplă conform Bibliei.

Acum, aruncați o privire în „Oglinda” lui Dumnezeu și vedeți dacă vă puteți identifica cu El. Dacă ați fi trăit în timpul lui Noe, cu care dintre părți v-ați fi identificat? Dar dacă ați fi trăit în timpul lui Moise; sau în zilele lui Hristos, când toate bisericile erau împotriva Lui? Atunci El a trebuit să stea singur, dar Dumnezeu era cu El, acesta fiind singurul lucru care contează.

Întrebați-vă: acum, în timpul acesta, în situația de acum, de care parte sunteți? De care parte stați, acum, când Îl vedeți din nou printre noi? El este aici și poate aprinde Lumina în inima ta, umplându-ți viața cu Duhul Sfânt.

Câți dintre voi, care stați cu capetele plecate și cu inima plecată, vă veți ruga cu mine?

Tată ceresc, noi știm că Tu nu ai venit să faci aceste lucruri doar ca să fie făcute, ci urmărești un scop cu ele. În săptămâna aceasta, eu m-am simțit călăuzit să aștept

până în acest moment, pentru ca ei să vadă mai întâi că Cuvântul Tău este confirmat. Și acest lucru s-a întâmplat fără nici o îndoială.

Doamne, acum Te rugăm ca marele Duh Sfânt, care este aici, și care cunoaște tainele fiecărei inimi, să vorbească fiecărui suflet în parte. Vorbește acelor care nu ar avea parte de răpire, dacă ai veni la noapte. Îndură-Te de aceia care, dacă ușa harului ar fi închisă la noapte, dacă ar muri într-un accident de mașină, sau în patul lor, nu ar fi salvați. Oh, Dumnezeule, Te rog să nu-i lași să plece în felul acesta! Dacă s-au alăturat doar unei biserici, ajută-i Doamne, să nu se rușineze să pășească în față și să-L roage pe Dumnezeu să-i umple cu Duhul Său, cu Viața Sa veșnică. Dacă nu au fost capabili să înțeleagă aceste lucruri, mă gândesc că nici ucenicii nu Le-au înțeles, dar au stat mai departe credincioși, până când Duhul Sfânt S-a revărsat și i-a luminat ca să înțeleagă, așa că au scris Biblia.

Tată, Te rog să vorbești Tu fiecărei inimi astfel încât să înțeleagă că Omul care poate aprinde Lumina, este chiar la ușa inimii lor.

Acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, câți dintre voi doresc să spună cu sinceritate: „Frate Branham, eu știu că nu sunt în ordine cu Dumnezeu”? Ridicați mâna. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Vedeți? Ce încerc eu să fac acum? Vreau să găsesc trecere înaintea lui Dumnezeu, pentru acest mare serviciu de vindecare pe care-l vom avea mâine. Dacă-i vom putea convinge pe oameni să creadă, atunci nici unul nu va pleca de aici nevindecat.

Dacă nu aveți ulei în candelă, nu veți intra înăuntru. Cred că ați văzut că în ultimul timp toți caută Duhul Sfânt: prezbiterienii, luteranii, metodiștii și chiar catolicii. În ce mă privește, mă întreb dacă acești oameni de afaceri ai Evangheliei Depline, înțeleg că nu-L vor avea.

Biblia spune că fecioarele nechibzuite ziceau: „*Dați-ne și nouă din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelilele.*” (Matei 25.8). Ele și-au dat seama că au avut atâta timp la dispoziție ca să-și ia ulei, dar n-au făcut-o, așa că atunci când Mirele era gata să vină, au spus: „*Dați-ne și nouă!*” însă fecioarele înțelepte le-au răspuns: „*Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând și cumpărați-vă.*” (v.9). Și în timp ce ele erau plecate să cumpere, a venit Mirele și mireasa a intrat în odaia de nuntă, iar ușa s-a încuiat. Astfel, când s-au întors, fecioarele nechibzuite și-au dat seama că răpirea a avut loc și că ele au rămas afară, acolo unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Frate și soră, dacă nu aveți Duhul Sfânt, dar știți că trebuie să-L aveți, n-ați vrea să ridicați mâna și să spuneți: „Roagă-te și pentru mine, frate Branham, căci cred că ne aflăm în prezența lui Dumnezeu. Roagă-te și pentru mine, căci nu am Duhul Sfânt?”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Peste tot sunt numai mâini ridicate, ceea ce dovedește că doriți să-L primiți.

Eu știu că întotdeauna Mesajul este urmat de o mulțime de fanatism, de aceea vreau să vă spun ceva. De curând am citit despre viața lui Martin Luther, iar într-una din aceste cărți, scria că pentru acest bărbat nu i-a fost atât de greu să protesteze împotriva învățăturilor greșite ale Bisericii Catolice și să treacă peste ele, cât i-a fost de greu să țină capul sus, deasupra valului de fanatism care a urmat trezirii sale, căci în fiecare trezire iese o mulțime amestecată. Să nu uitați însă, că acest lucru dovedește că acolo se află și cei adevărați.

Când vedeți un dolar fals, să știți că există și unul adevărat, după care a fost făcut cel fals. Prin urmare, știți că acela nu este original, dar trebuie să existe și unul original, iar pentru noi, Cel original este Isus Hristos, Cel care stă în mijlocul nostru și cunoaște fiecare taină a inimii voastre.

Aș vrea să vă întreb ceva: Dacă L-ați văzut lucrând, sau dacă ați auzit aceste

mărturii despre vindecările care au avut loc, și că tainele inimilor oamenilor au fost descoperite, credeți că rugăciunea mea vă ajută?

Amintiți-vă că Duhul Sfânt a fost dat prin punerea mâinilor. După ce Filip s-a dus în Samaria și i-a botezat în Numele lui Isus Hristos pe toți cei care au crezut mesajul, a mers și Petru și și-a pus mâinile peste ei ca să primească Duhul Sfânt. Vedeți? (Fapte 8.14-17).

Dacă credeți acest lucru, mă întreb câți vreți să veniți aici, sus, din cei care nu ați fost încă salvați, sau care nu ați primit încă Duhul Sfânt? Veniți aici, ca să mă rog pentru voi.

Dacă vreți să veniți, Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Haideți să cântăm cu toții: „Aproape convins.” Soră Dowing, dacă vrei dă-ne tonul. Fiecare să se roage în liniște, căci acesta ar putea fi un moment crucial. Pentru mulți dintre voi, poate însemna trecerea de la moarte la viață.

Ați fost prezenți cu toții aici în săptămâna aceasta? Ați văzut ce a lucrat Duhul Sfânt printre oameni? Vreau să vă spun că nu veți putea găsi o zi mai potrivită ca aceasta, căci acum, Isus Hristos Se identifică printre noi. Ce va fi cu voi dacă veți muri înainte ca să vină dimineața? Nu vreți să veniți acum, în timp ce vă cheamă El? În inima mea este Ceva care-mi spune că este cineva care trage înapoi. Nu face aceasta, frate! O, nu face aceasta!

Ascultați-mă prieteni. Credeți că Cel care v-a vorbit de-a lungul acestei săptămâni, în locul acesta, este Duhul Sfânt? Să vă văd mâinile. Ar trebui să fie mai multe mâini. Am simțământul că trebuie să fie mai mulți, dar este ceva rău care-i ține. Ar fi mai bine să veniți.

Eu nu pot să vă forțez să veniți împotriva voinței voastre, dar cred că acesta este timpul pe care l-ați așteptat. De aceea nu pierdeți ocazia, căci s-ar putea să fie ultima chemare ce vi se face, deoarece El nu va insista mereu.

El cheamă iar dacă-L refuzați, pleacă și s-ar putea să nu mai revină niciodată. De ce nu veniți? Haideți chiar acum și spuneți: „Vreau să urmez calea Lui. Nu mă rușinez, ci vreau ca întreaga lume să știe că sunt gata să-L primesc pe Hristos în inima mea. Vin chiar acum și sunt gata să lupt până la capăt; sunt gata să fiu un creștin adevărat, o adevărată doamnă; un adevărat domn.” Nu vreți să veniți? Dacă vii, Hristos Se va identifica cu tine, și în puțin timp Îl vei vedea făcând același lucru.

Voi ziceți: „Frate Branham, tu judeci!” Nu, eu nu judec, dar în mine este un simțământ care-mi spune: „Sunt mai mulți!”

Poate spuneți: „Păi, eu aparțin de biserică. Sunt pentecostal.” Dar eu nu aceasta v-am întrebat. Întrebarea mea a fost: „Îl aveți pe Hristos în inimile voastre?” Voi spuneți: „Frate Branham, eu am vorbit în limbi.” Acest lucru este bun, dar nu despre aceasta v-am întrebat. Unii spun: „Dar eu nu am făcut nimănu rău.”

Nici despre aceasta n-am întrebat, ci întrebarea mea a fost: Este Viața lui Hristos în voi? Nu mai așteptați o altă ocazie, căci s-ar putea ca moartea să vă lovească pe neașteptate, iar atunci totul va fi prea târziu. Plecați-vă capetele.

Tatăl nostru ceresc, aici sunt bărbați și femei care s-au plecat la picioarele Tale, căci știu că sunt legați de veșnicie și trebuie să plece într-o zi de aici.

Privind în jur, vedem cutremurele și starea în care se află omenirea astăzi, dar Îl vedem și pe Hristos venind la noi și făcând aceste lucrări; vedem Mesajul, Cuvântul care merge afară, apoi vedem cum El vine și dovedește că acesta este Adevărul, spunând orice taină a inimii.

Tată, acești oameni au luat poziție și au pășit în față, dar sunt conștienți că nu puteau face de la sine aceasta, ci au fost călăuziți de Tine s-o faci, de aceea, Te rog să-i umpli cu Duhul Sfânt. Acordă-le aceasta, Te rugăm.

Fie ca toți cei ce stau aici, să fie umpluți cu Duhul Sfânt, astfel încât din locul acesta să pornească o trezire care să cuprindă întreaga țară și nu doar țara noastră, ci și țările din jur. Îngăduie ca în fiecare biserică - metodistă, prezbiteriană, etc., să înceapă treziri, din pricina acestor oameni care vor merge acolo cu adevăratul Duh Sfânt, descoperindu-L pe Dumnezeu în viețile lor. Dă-le aceasta, Tată. Ei sunt ai Tăi acum, de aceea Ți-i încredințez. Noi îi vom duce în cameră și ne vom pune mâinile peste ei, Doamne, ca să primească Duhul Sfânt, în Numele lui Isus. Amin.

Vă rog să mergeți în camera aceea. Dacă nu încăpeți toți, veți intra în două ture. Dumnezeu sa vă binecuvânteze.

Să nu uitați că același Duh Sfânt care mi-a descoperit ce este în inimile oamenilor, și ce au făcut, mi-a cerut să fac și acest lucru. Deci, fac aceasta prin călăuzirea Duhului Sfânt.

Nu vreți să veniți și alții? Dacă sunteți bolnavi și nu sunteți umpluți cu Duhul Sfânt, de ce nu veniți să-L primiți pe Hristos? Primiți-L și atunci veți sta mai liniștiți.

Prieteni, eu știu că unii spun: „Cincizecimea a fost organizată de penticostali,” dar nu este adevărat, pentru că cincizecimea este o experiență personală cu Dumnezeu.

Metodiștii au primit-o și la fel bapțiștii și ceilalți. Ea este o experiență, așa că, dacă nu ați avut o experiență de Rusalii, veniți s-o primiți acum.

Dacă credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu, prorocul Său, credeți și că aici este un botez autentic cu Duhul Sfânt, chiar în mijlocul fanatismului. Veniți chiar acum și credeți.

Dacă sunteți bătrâni, amintiți-vă că dacă acceptați Sămânța lui Avraam, veți fi schimbați. Haideți să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, o, Dumnezeule, cercetează fiecare inimă și fă ca această cercetare să nu fie zadarnică pentru nici o persoană. Fie ca fiecare să fie salvat, Doamne, căci îi cer pe toți în Numele Domnului Isus, ca pietre scumpe pentru coroana Domnului meu, a cărui Prezență este acum aici, în marele Stâlp de Foc ce se mișcă prin clădire, deasupra inimilor.

Dumnezeule, Te rog să faci ca orice carapace să fie zdrobită, astfel încât fiecare inimă să se ridice și să vină blând la Isus Hristos, spunând: „Doamne, stau aici cu tot ce sunt. Ia-mă și modelează-mă în Atelierul Tău, apoi umple-mă și fă-mă un fiu sau o fiică de Dumnezeu.”

Doamne, Te rugăm dă-ne aceasta. Amin. Fie ca acest lucru să se întâmple în timp ce vom mai cânta o strofă de cântare, vreți? Apoi vom încheia repede, ca să trecem și la restul. Veniți acum. Dumnezeu să te binecuvânteze, scumpo. Din gura unor copii ca acesta, Își va aduna El laudele.

Haideți să ne plecăm capetele din nou, în timp ce ei se pregătesc. În timp ce stați cu privirile plecate, amintiți-vă că trebuie să veniți în urma unui impuls din voi, care vă spune că în viața voastră este ceva greșit. Vă admir poziția.

Amintiți-vă că Isus a spus: *„Căci oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava Tatălui și a sfinților îngeri.”* (Luca 9.26). Dar, *„pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, Îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.”* (Matei 10.32).

Mai sunt câțiva care doresc să ni se alăture în rugăciune, ca să fie salvați și umpluți cu Duhul Sfânt. Spuneți-I Lui că vă pare rău pentru tot ce ați făcut și sunteți creștini, de acum înainte, prin harul Său, apoi veți fi botezați cu Duhul Sfânt care vă va călăuzi de-a lungul călătoriei vieții.

Tată ceresc, ei sunt nestemate din coroana Ta, și eu știu că nu puteau veni dacă nu era Ceva care să-i avertizeze, deoarece Cuvântul Tău spune că: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl...*” (Ioan 6.44). Și iată-i! Ei vin pentru că ceva le spune că trebuie s-o facă. Iar dacă Tu începi această lucrare cu ei, Te rog s-o și termini, făcându-i fii și fiice de Dumnezeu. Fă ca nici unul din ei să nu se piardă, căci ți-i prezint ca „trofee,” în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum, duceți-vă cu toții în camera de acolo. Frații lucrători, ușierii și toți cei ce doresc să-i ajute pe acești oameni dragi, pot merge acolo.

Scumpul nostru Isus i-a adus înăuntru. El i-a prins în năvodul Evangheliei, de aceea, duceți-vă acolo în spate, unde ne vom ruga ca Dumnezeu să-i umple cu Duhul Sfânt. Închideți ușile și stați acolo până primiți ce cereți, căci El a făgăduit că o va face și se va ține de cuvânt. Doamne, binecuvântează-i!

Voi, cei care aveți experiență, duceți-vă și stați cu ei. Predicatori, lucrători, este timpul vostru; este datoria voastră să mergeți. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Stați acolo, până vedeți bunătatea lui Hristos în fiecare din voi, căci Dumnezeu vă va onora efortul. Amin și Amin.

Acum, eu nu pot face să se întâmple acest lucru, dar Dumnezeu poate, căci El este Cel ce face toate lucrurile. Eu mă rog ca El să dea aceste lucruri; să vă dea o experiență a botezului cu Duhul Sfânt.

Voi, toți cei care-L iubiți pe Domnul Isus și doriți să mergeți înăuntru ca să vă rugați, duceți-vă și rugați-vă cu acești oameni. Vă mulțumesc.

Aș vrea să vă spun ceva despre voi, cei de aici, căci felul în care vă purtați arată din ce sunteți făcuți. Eu am fost în multe locuri în care oamenii trebuiau să fie chemați la altar ca să primească Duhul Sfânt, dar nu puteai trimite pe nimeni să se roage cu ei. Aceasta arată că acolo este scris: „I-Cabod”, adică „Duhul Domnului a plecat dintre ei.” Vedeți? Când văd însă râvna, clocotul și unitatea cu acești oameni...Voi ați observat de-a lungul săptămânii, cum timpul mi-a fost ocupat de deosebirea gândurilor și de alte lucruri de felul acesta, deoarece Duhul Domnului era printre noi. Oamenii au văzut toate aceste lucruri, de aceea am făcut chemări la altar.

Voi, lucrătorilor, înțelegeți ce am făcut și că i-am chemat la altar după ce au fost convinși, iar acum, sute de oameni stau și așteaptă să fie botezați cu Duhul Sfânt. Mulți s-au dus înăuntru, ca să se roage împreună. Spun acest lucru, pentru că ați văzut cu toții prezența lui Hristos, săptămâna aceasta, și știu că, în ziua aceea, vom sta cu toții în fața Sa.

Dacă nu sunteți pe deplin încredințați că Îl aveți pe Hristos, Duhul Sfânt, în inima voastră, adevăratu-Se prin dragoste, pace, bunătate și toate celelalte roade ale Duhului; dacă nu vedeți că Viața lui Hristos este în voi, să nu uitați că eu v-am chemat să veniți, deci sângele vostru nu mai poate fi cerut din mâinile mele. Nici El nu va fi vinovat, căci S-a legitimat înaintea voastră conform Scripturii.

Câți dintre voi, pot mărturisi: „L-am văzut săptămâna aceasta?” Așa este. Atunci nu veți avea nici o scuză. În ce mă privește, eu sunt liber de orice sânge, căci am făcut tot ce am putut ca să vă ajut. Doamne, eu Ți-i încredințez Ție.

Câți dintre voi sunt bolnavi și doresc rugăciune? Să vă văd mâinile ridicate. În ordine. Peste tot sunt numai mâini ridicate. Puneți-vă mâinile unul peste celălalt și apoi rugați-vă, deoarece Biblia spune că *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”*

Rugați-vă pentru cel de lângă voi, iar el să se roage pentru voi. Rugați-vă așa cum

o faceți la biserica voastră. Spuneți: „Doamne Isuse, vindecă această soră (acest frate), orice ar avea. Eu sunt credincios Cuvântului Tău, iar El spune că aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoșa. Pe baza acestui Cuvânt, eu îmi pun mâinile peste fratele (sora) meu bolnav și Te rog să confirmi Cuvântul Tău, vindecându-l.”

Doamne Isuse, eu mă rog pentru ei și pentru aceste batiste, ca Tu să vindeci orice persoană care stă în Prezența Ta divină, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Satană, tu ai pierdut bătălia. Ei sunt în prezența lui Hristos, au auzit Cuvântul Său și L-au văzut manifestat. Păcătoșii sunt în căutarea mântuirii. Tu ai pierdut bătălia, de aceea, ieși afară din acești oameni în Numele lui Isus Hristos! Părăsește-i și nu-i mai chinui, ci lasă-L pe Dumnezeuul cerului să-i ridice din nou la viață, să le dea putere și sănătate

Fie ca cei ce au numere de rugăciune, să nu mai aibă nevoie de ele, căci Duhul Sfânt vindecă fiecare persoană, spre slava lui Dumnezeu.

- Amin -